

Fiskeridirektoratets Småskrifter

Nr. 1 — 1957

Melding fra Fiskeridirektoratets driftsøkonomiske undersøkelser

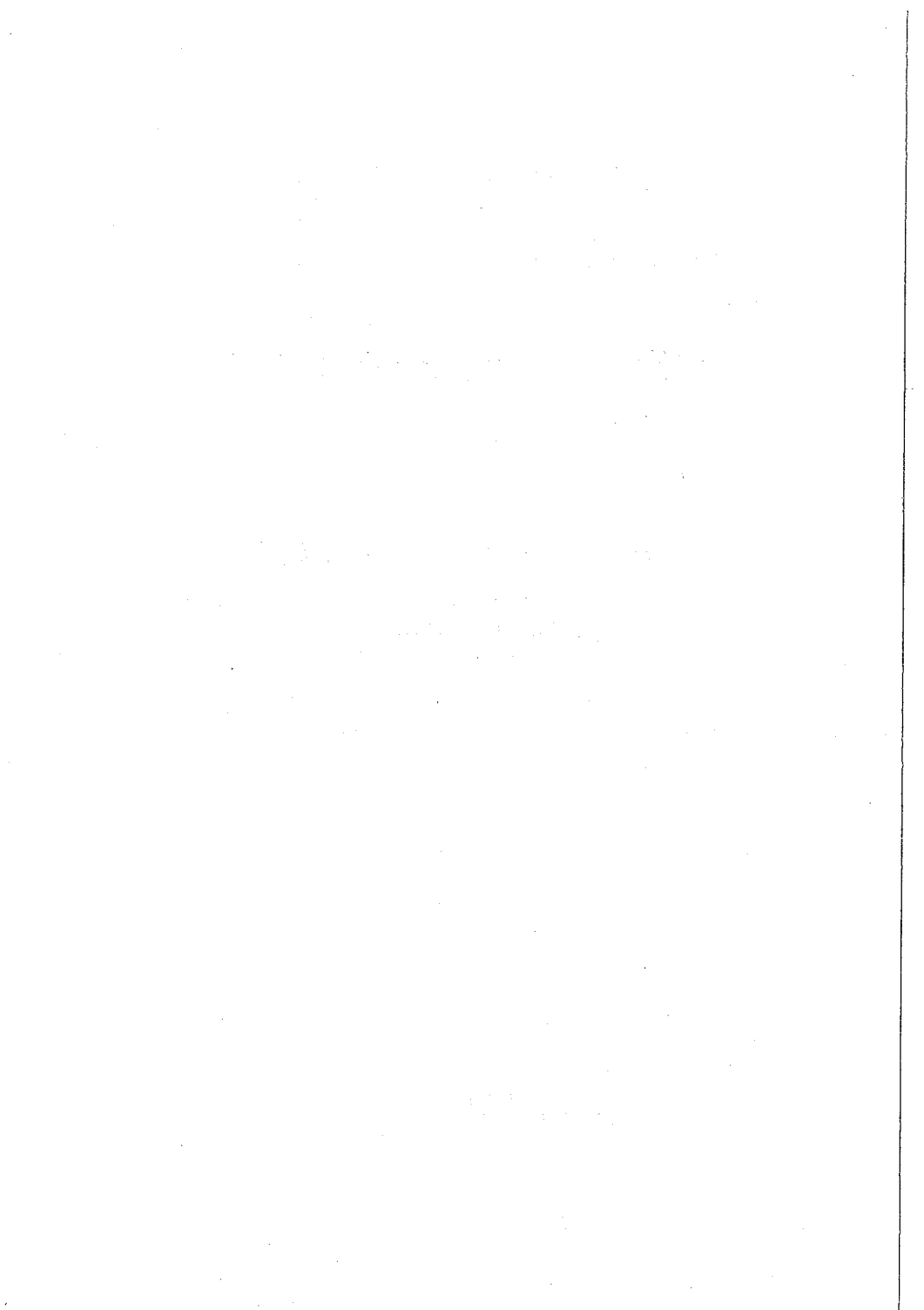
Lofotfiskets lønnsomhet 1956

Ved sekretær Georg Oppedal

Særtrykk fra «Fiskets Gang» nr. 2 og 3 1957

Utgitt av
FISKERIDIREKTØREN

BERGEN
A.S JOHN GRIEGS BOKTRYKKERI
1957

I.

Med denne melding legger en fram resultatene av den driftsøkonomiske undersøkelsen for lofot-fisket 1956.

Til grunn for undersøkelsen ligger et statistisk materiale som er fremkommet ved at en har mottatt to slag oppgjørsskjemaer fra en rekke bruk, et for bruksartene garn-, line- og juksa- og et for notbruk. Skjemaene ble delt ut gjennom oppsynet. Oppgjørsskjemaene ble samlet inn på frivillig basis for garn-, line- og juksabrukene. Notbrukene ble pålagt å sende inn spesifiserte oppgaver over driften til Fiskeridirektøren. Til tross for gjentatte purringer var det flere notbruk som unnlot å sende inn oppgjørsskjemaer. Det var derfor nødvendig spesielt å innhente fangstoppgaver for å fastlegge notkvantumet for 1956. En mangler imidlertid fremdeles fangstoppgaver fra 41 bruk. For disse bruk har en derfor måttet beregne fangstkvantumet.

Metoden for bearbeidingen er den samme som i undersøkelsen for 1955. Det ble der gjort nær-

mere rede for metoden og en viser for så vidt til det som der ble anført.

Nærværende undersøkelse for lofotfisket er den 19. i rekken av de årlige undersøkelser for dette fiske.

II. Deltakelse og representasjon.

I 1956 var den samlede deltakelsen for alle bruksarter 3.989 farkoster og 18.395 mann. Dette er en øking fra 1955 på 766 farkoster og 2.745 mann. Økingen skyldes økt deltakelse av garn- og juksabruk. Line- og notbrukene viste mindre deltakelsestall i 1956 enn i 1955. Økingen for garnbrukene var 460 farkoster eller om lag 85 pst. Videre deltok det 422 flere juksafarkoster, og dette utgjør en øking på om lag 42 pst. Det var en nedgang på 30 linefarkoster eller vel 5 pst. Notbrukene viste en nedgang på 86 farkoster eller 43 bruk. Dette utgjør om lag 8 pst. av deltakelsen i 1955. I tabelloppstilling a har en gitt deltakelsestallene for lofotfisket 1956.

Tabell b viser hvor mange oppgjørsskjemaer en har bearbeidet statistisk i utvalgene for de ulike bruksarter. Setter en disse tall i forhold til de totale deltakelsestall for hver enkelt bruksart («rene» bruk) finner en representasjonsprosentene.

Representasjonsprosentene for garn- og linebrukene er om lag de samme som i undersøkelsen for 1955. For juksabrukene er prosenten noe høyere

Tabell a. Deltakestill for lofotfisket 1956.

	Not		Garn		Line		Juksa		Sum	
	Farkost	Mann	Farkost	Mann	Farkost	Mann	Farkost	Mann	Farkost	Mann
«Rene» bruk ¹	1.030	7.416	999	5.754	528	1.987	1.432	3.238	3.989	18.395
«Kombinerete» bruk ² ..			49	359	29	152	57	332	135 ³	843 ³
Sum.....	—	—	1.048	6.113	557	2.139	1.489	3.570	—	—

¹ Med «rene» bruk forståes her bruk hvor farkosten ikke senere gikk over til notfiske.

² Med «kombinerete» bruk menes garn-, line- og juksabruk som også har drevet notfiske.

³ Disse tall er inkludert i tallene for antall farkoster og mann som har drevet notfiske.

Tabell b. Representasjonsprosjenter

	Garn- bruk	Line- bruk	Juksa- bruk	Not- bruk
Antall bruk i alt («rene»)	999	528	1.432	515
Antall bruk i undersøkelsen	56	37	86	282
Representasjonsprosjenter	5,6	7,—	6,—	54,8

Tabell c. Fangstmengde og bemanning i gjennomsnitt pr. bruk i utvalg og masse.

	Garn- bruk	Line- bruk	Juksa- bruk	Not- bruk
Fangstmengde pr. bruk i utvalget	26.625	23.583	7.716	39.931
Fangstmengde pr. bruk i massen	20.702	27.679	5.915	38.899
Fangstmengde pr. bruk i massen i 1955	20.840	20.900	5.440	29.895
Antall mann pr. bruk i utvalget	6,7	4,1	3,3	14,4
Antall mann pr. bruk i massen	5,8	3,8	2,3	—

i år mens representasjonen for notbrukene er betydelig større i 1956 enn i 1955.

En kan ikke alene på grunnlag av representasjonsprosjentene slutte noe om utvalgene gir et godt bilde av driftsforholdene i de massene de søker å beskrive. Til belysning av dette forhold har en i tabell c sammenstillet gjennomsnittsfangstmengdene pr. bruk i utvalg og masse for de enkelte

Rettelse

På grunn av en ombrekingsfeil er siste linje på side 7 falt ut. Denne er feilaktig plasert øverst på side 21. De to siste setninger på side 7 skal lyde: «En må således regne med at også kostnadene er større i utvalgene enn gjennomsnittlig for alle deltagende bruk. Med de små utvalg»

bruksarter. I tabellen er også tatt med tall som viser bemanningen pr. bruk i utvalg og masse.

Som det fremgår av tabell c vil utvalgene for garn- og juksabruk vise for gunstige fangstresultater. Omvendt har fangstresultatene for linebrukene gjennomgående vært bedre enn det en kommer fram til på grunnlag av utvalget. En må her nevne at fangstmengden pr. bruk i massene for garn-, line- og juksabruk, slik de er beregnet, må antas å ligge for lavt. Forholdet er nemlig det at en ikke har de totale fangstkvanter spesifisert på de såkalte «rene» og «kombinerte» bruk. Garn-, line- og juksabruk som også har drevet notfiske («kombinerte» bruk) vil gjennomgående ha kortere driftstid i garn-, line- og juksafisket enn gjennomsnittlig for de «rene» bruk. Det er derfor grunn til å anta at de også gjennomsnittlig har hatt mindre fangstmengde. Dette forhold har en ikke hatt grunnlag for å korrigere ved beregningen av gjennomsnittsfangstene i massene. Undersøkelsesmaterialet omfatter bare «rene» bruk.

Tallene for antall mann pr. bruk i utvalg og masse tyder på at det i utvalgene er kommet med for mange store bruk. For linebrukene har ikke dette medført at en har fått med for mange «gode» bruk. Forskjellen i bemanning i utvalg og masse for denne bruksart er jo heller ikke stor.

Det forhold at en har fått med for store bruksenheter vil ikke bare slå ut i driftsinntektene, men også i kostnadene. En må således regne med at også kostnadene er større i utvalgene enn gjennom-

Tabell d. Samlet fangstmengde og fangstmengde pr. fisker for de ulike bruksarter.

	Alle bruksarter	Garnbruk	Linebruk	Juksabruk	Notbruk
Fangstkvanter 1956 i tonn	65.921	21.696	15.417	8.808	20.000
Fangstkvanter 1955 i tonn	46.364	11.962	12.112	5.609	16.681
Gjennomsnittlig fangstmengde 1946—55 ¹ i tonn	83.356	26.181	25.568	12.937	31.117 ²
Fangstmengdens fordeling 1956 i pct.	100,—	32,9	23,4	13,4	30,3
Fangstmengdens fordeling 1955 i pct.	100,—	25,8	26,1	12,1	36,—
Fangstmengde pr. mann i 1956 i kg	3.584	3.549	7.208	2.467	2.697
Fangstmengde pr. mann i 1955 i kg	2.963	3.121	5.196	2.191	2.123

¹ Gjennomsnitt for 10-årsperioden 1946—55.

² Dette tall gjelder for perioden 1950—55. I 1950 deltok det bare 97 snurpenotbruk og notkvantumet dette år var derfor spesielt lite. Lar en gjennomsnittet gjelde for perioden 1951—55 får en et gjennomsnitt på 35.149 tonn

valg en har er det ikke råd å komme fram til pålittelige tallmessige uttrykk for dette forhold. Avvikende mellom utvalg og masse når det gjelder driftsoverskuddene for garn- og juksabruk må således antas å være prosentvis mindre enn det som er forholdet for driftsinntektene. For linebruk vil virkningen av dette forhold være den motsatte, idet en må regne med at driftsresultatet i utvalget også av denne grunn vil ligge lavere enn gjennomsnittlig for alle linebruk.

Når det gjelder notbrukene har en også i år foretatt et kontrollert utvalg med hensyn på fordelingen av fangstmengden pr. bruk i massen. Driftsundersøkelsen for notbrukene skulle derfor gi et meget godt bilde av driftsforholdene i massen av alle notbruk.

III. Fangstresultater.

Den samlede fangstmengde for alle bruksarter i 1956 var 65.921 tonn. Dette er 19.557 tonn eller 42,2 pst. mer enn i 1955. Det fant således sted en betydelig øking i fangstkvantumet, men fortsatt ligger det betydelig under 10-års gjennomsnittet for perioden 1946—55 som beløper seg til 83.356 tonn.

Alle bruksarter hadde større samlet fangstmengde i 1956 enn i 1955. For garnbrukene var økingen i fangstkvantumet 81,4 pst. mens den for juksabrukene var 57 pst. Tilsvarende tall for line- og notbrukene var henholdsvis 27,3 og 19,9 pst. Det var imidlertid også, som tidligere påpekt, til

dels store endringer i deltakelsestallene for de ulike bruksarter fra 1955 til 1956. Tar en omsyn til dette og regner med fangstmengden pr. bruk var det linebrukene som hadde den største prosentvise øking i fangstkvantumet. Notbrukene hadde en noe mindre øking enn linebrukene. Dernest kommer juksabrukene som også økte gjennomsnittsfangstmengden pr. bruk, mens garnbrukene derimot viste en liten nedgang.

Av tabell d fremgår det at garn- og juksabrukene økte sin andel av det samlede fangstkvantum fra 1955 til 1956, og at dette skjedde ved nedgang i andelene til line- og notbrukene. Ovenfor er påpekt at dette har funnet sted som følge av øket deltakelse for garn- og juksabruk mens deltakelsen for line- og notbruk gikk tilbake.

Tabell d viser også at fangstmengden pr. mann var betydelig større i 1956 enn i 1955 med en øking på 621 kg i gjennomsnitt for alle bruksarter. Linebrukene hadde størst fangstmengde pr. mann med hele 7.208 kg. Dette er mer enn det doble av fangstmengden pr. mann for garnbrukene som ligger nestbest an.

IV. Driftsresultater m. m. for garn-, line- og juksabruk.

Tabell I gir driftstekniske og økonomiske data fra utvalgene for garn-, line- og juksabruk. Tallene er regnet i gjennomsnitt pr. bruk.

Garnbruk.

Når antallet av garnbruk økte så vidt meget fra 1955 til 1956 som tilfellet var, fikk dermed også driftsforholdene for denne bruksart større betydning for det totale utbytte av løfotfisket enn før. Økingen i deltakelsen (460 farkoster eller 85 pst.) må vel fortrinnsvis sees på bakgrunn av forventninger om mer lønnsom drift ved overgang fra hamp og bomullsgarn til de mer fangsteffektive nylongarn.

Tallene for farkoststørrelsen og mannskapsstyrken i undersøkelsesmaterialet var noe mindre i 1956 enn i foregående år. Garnbrukene hadde også kortere driftstid og færre antall sjøværsdager i 1956 enn i 1955. Dette skulle da, når en sammenholder med 1955 og ellers regner med like forhold, trekke i retning av mindre fangstmengde pr. bruk. Forholdene har imidlertid vært ulike i to viktige henseender. For det første ble det fisket på en tallrikere bestand og i tillegg var det stor forskjell i redskapsutrustningen.

For Lofotfisket 1955 søkte en å beregne i hvilken utstrekning det da var tatt i bruk nylongarn, og videre hvor mange garn av dette slag som ble nyttet gjennomsnittlig pr. bruk. Beregningen ga som resultat at det i 1955 ennå var atskillige bruk som ikke hadde anskaffet nylongarn, og at de bruk som hadde gått til slik anskaffelse, gjennomsnittlig hadde om lag 20 nylongarn pr. bruk. En kunne ikke med sikkerhet beregne det totale antall nylongarn i 1955, men fant at det måtte ligge

i mellom 4.000 og 7.600 garn. I lofotfisket 1956 var forholdet et ganske annet. Alle garnbrukene i utvalget hadde nyttet nylongarn og gjennomsnittlig 62 pr. bruk. Antallet varierte med farkoststørrelsen som vist i tabell III. For alle garnbruk i 1956 skulle dette gi om lag 60.000¹ nylongarn. Det har altså funnet sted en øking i bestanden av nylongarn på omkring 55.000 garn. Antallet av hamp- og bomullsgarn som ble nyttet i fisket har derimot gått sterkt tilbake. Av garnbrukene i utvalget hadde 36 pst. bare nyttet garn av nylon, mens 64 pst. hadde nyttet både garn av dette materiale og av hamp eller bomull. Av tabell III fremgår det at det gjennomsnittlige antall var 69 hamp- og bomullsgarn pr. bruk. Dette garnantall antas imidlertid å være for høyt, idet enkelte bruk etter det en kan skjønne har oppgitt total garnbeholdning av dette slag uten at alle disse har inngått i garnutrustningen. En regner således med at det har vært nyttet flere nylongarn i fisket i Lofoten i 1956 enn garn av hamp eller bomull. Det har ikke vært mulig tallmessig å korrigere dette forhold. Av det en har anført følger også at antallet garn i alt pr. bruk som ble nyttet antagelig ligger noe lavere enn 131 som angitt i tabell III.

I 1955 regnet en med at det gjennomsnittlig ble nyttet 270 garn pr. bruk. Omlegging til bruk av nylongarn har etter dette medført en betydelig re-

¹ En har her søkt å ta omsyn til at garntallet antakelig er noe for høyt i utvalget.

duksjon av garnbestanden pr. bruk. Dette forhold skal en komme noe nærmere inn på i annen forbindelse

Det er tydelig at bestanden av nylongarn ennå i 1956 var så vidt liten at det i tillegg var nødvendig å nytte garn av hamp eller bomull for å komme opp i et tilstrekkelig antall garn i lenken. Gjennomsnittlig ble det nyttet 66 garn i lenken, derav var det 50 nylongarn og 16 garn av hamp eller bomull. Dette forhold er antakelig det som best belyser den rolle nylongarna spilte i Lofoten i 1956.

Garnbruk i utvalget som bare nyttet nylongarn oppnådde 1.243 kg større fangstmengde enn bruk som nyttet både nylongarn og garn av hamp eller bomull. Dette til tross for at bruk med bare nylongarn hadde betydelig færre garn pr. bruk. Garnantallet var gjennomsnittlig 77 nylongarn, og det ble nyttet om lag 57 garn i lenken. Farkoststørrelsen var 42,4 fot. Bruk som nyttet nylongarn sammen med garn og hamp eller bomull hadde gjennomsnittlig 163 garn pr. bruk og derav var 54 nylongarn. Disse bruk nyttet 70 garn i lenken, 45 nylongarn og resten garn av hamp eller bomull. Farkoststørrelsen var 44 fot og altså noe større enn for den andre gruppen av bruk.

Det fremgår av dette at bruk med bare nylongarn lå gunstigst an fangstmessig sett til tross for færre antall garn pr. bruk og mindre antall garn i lenken. Nylongarnas større fangstevne kommer også til uttrykk om en ser på fangstmengden pr. garn. Bruk i utvalget med bare nylongarn hadde

en fangstmengde pr. garn på 356 kg mot 160 for bruk med hamp- og bomullsgarn i tillegg til nylon-garn.

For hver bruksart lå gjennomsnittsprisen inklusiv biprodukter regnet pr. råfisk كيلو lavere i 1956 enn i 1955. I utvalget for garnbruk var prisen 78,4 øre mot 95,4 i 1955. For å komme opp i samme driftsinntekt som garnbrukene i utvalget hadde i 1955 måtte fangstmengden i 1956 være 4.536 kg større eller 25.453 kg pr. bruk. I 1955 lå driftsinntekten for garnbrukene i undersøkelsen meget nær gjennomsnittsinntekten for alle garnbruk. Fangstmengden pr. garnbruk i utvalget for 1956 lå på 26.625 kg mot 20.702 kg i hele massen av garnbruk. Tar en omsyn til dette forhold var driftsinntekten for garnbrukene lavere i 1956 enn i 1955.

Av tabell III fremgår det at det var stor spredning i fangstene og videre at gjennomsnittsfangstmengden steg med farkoststørrelsen. Det var således stor forskjell i gjennomsnittsfangstmengdene i utvalget for bruk under og over 40 fot. For garnbruk over 40 fot antar en således at driftsresultatene var noe gunstigere enn dem som er gitt i tabell I, mens forholdet var motsatt for garnbruk under 40 fot og da spesielt for bruk under 30 fot.

Tabell III viser at det ikke bare var fangstmengden som økte med farkoststørrelsen, men også bemanningen og redskapsutrustningen. Det fremgår således at det var store variasjoner i garnantallet med farkoststørrelsen. Når det gjelder sammen-

hengen mellom fangstmengde pr. mann og farkoststørrelsen så var forholdet et annet for garnbruk enn for line- og juksabruk. For garnbruk fant en at fangstmengden pr. mann økte med stigende farkoststørrelse.

Som tidligere påpekt har omleggingen til bruk av nylongarn medført en reduksjon i garnbestanden pr. bruk. I den utstrekning økingen i deltakingen av garnfarkoster i vesentlig grad skriver seg fra bruk under 40 fot, kan dette ha vært en medvirkende årsak til nedgangen i garnantallet pr. bruk.

Nå er jo nylongarna mer fangsteffektive enn garn av hamp eller bomull, og samme fangstmengde skulle derfor, under ellers like forhold, oppnås med et mindre garnantall. Skal lønnsomheten for garnfisket i Lofoten bedres må imidlertid gjennomsnittsfangstmengden heves. Nylon-garnas fortrinn vil derfor først slå ut i garnbrukenes driftsresultater når de forefinnes i et antall som gjør det mulig å oppnå en betydelig større fangstmengde pr. bruk og på denne måte bedre nytte ut farkost og mannskap.

Med omsyn til garnbrukenes kostnader kan nevnes at farkostens sesongkostnader (drivstoff og «diverse») økte fra 1955 til 1956 med om lag 300 kroner. Når det gjelder å fastsette de andeler av garnfarkostenes årskostnader som blir å belaste lofotfisket har en nyttet et annet grunnlag enn før. Tidligere ble farkostens årskostnader beregnet, og den andel av disse som skulle belastes lofot-

fisket ble fastsatt skjønnsmessig. For 1956 gjelder det at en har nyttet fiskernes egne oppgaver med omsyn til de årlige kostnader på farkosten til assurance og vedlikehold. Avskrivningskostnadene er som før blitt beregnet. På oppgjørsskjemaet for 1956 ble det stilt spørsmål om hvor lang driftstid farkosten hadde utenom lofotfisket. Ved fastsettingen av lofotfiskets andel av årskostnadene for farkosten har en så nyttet forholdet mellom driftstiden for lofotfisket og årlig driftstid for farkosten som fordelingsnøkkel. En fant at lofotfiskets driftstid utgjorde om lag 35 pst. av garnfarkostenes årlige driftstid. Tidligere nyttet en anslagsvis 40 pst.

De kostnadstall en kom fram til på dette grunnlag er lavere enn de som ble nyttet i undersøkelsen for 1955. Dette gjelder særlig for kostnadene til vedlikehold. En del av avviket må tilskrives det forhold at en, som ovenfor nevnt, har belastet lofotfisket med en noe lavere andel av årskostnadene. Driftstiden for garnfarkostene i Lofoten var da også kortere i 1956 enn i 1955. I tillegg kommer så at garnfarkostene gjennomsnittlig var noe mindre i 1956 enn i 1955. En regner ellers med at en i 1956 har fått sikrere grunnlag for fastsettingen av de kostnadstall det her er tale om.

Redskapskostnadene er i tabell I angitt med kr. 4.900 for denne bruksart. Dette er en øking fra 1955 på kr. 400. En må her ta i betraktning at selv om nylongarna er langt dyrere enn garn av hamp eller bomull så er garnantallet pr. bruk gått ned. Da en ennå mangler sikre holdepunkter med

omsyn til levetiden for nylongarna har en forsiktigvis regnet med en levetid på 4 år, som for de øvrige garn. Redskapskostnadene bygger ellers på fiskernes egne oppgaver. I gjennomsnitt pr. bruk utgjorde anskaffelsesverdien av garna kr. 16.800.

Av tabell II fremgår det hvorledes gjennomsnittsprisen pr. kilo inklusiv biprodukter fordeler seg på de ulike grupper av inntektstakere, og hvorledes kostnadsdekkingen har vært og hva som blir igjen som driftsoverskudd. For garnbrukene er redskapskostnadene den største kostnadspost. Av kiloprisen på 78,4 øre går det med hele 18,4 øre til dekning for redskapskostnader.

For garnbruk i utvalget fant en at farkostens driftsoverskudd utgjorde 1.726 kr. Redskapens driftsoverskudd var 931 kr. Det var 6,5 redskapsiere pr. garnbruk, og netto redskapslotten ble derfor 143 kr. Mannslotten (arbeidslotten) utgjorde 1.310 kr. og en lottaker med redskap fikk etter dette 1.453 kroner.

Linebruk.

Linefarkostene og mannskapsstyrken på linefarkostene var noe mindre i utvalget i 1956 enn i 1955. I motsetning til garnbrukene hadde linebrukene noe lenger driftstid i 1956 enn i foregående år. Forskjellen var om lag 4 dager. Regnet i antall sjøværsgdager var forskjellen 1,7 flere sjøværsgdager i 1956 enn i 1955.

Fangstmengden pr. bruk var 6.779 kg større i

1956 enn i 1955, regnet etter gjennomsnittsfangstmengdene for alle linebruk som deltok i Lofoten i de to år. Tabell I viser at fangstmengden pr. bruk i utvalget for linefisket i 1956 var 23.583 kg. Dette tall er for lavt som uttrykk for gjennomsnittsfangstmengden for alle linebruk. Av tabell IV går det fram at det var stor forskjell i fangstmengdene for linebruk over og under 30 fot. Linebrukene over 30 fot i utvalget hadde således gjennomsnittlig om lag 10.000 kg større fangstmengde enn bruk under 30 fot. Nå var fangstmengden pr. bruk i massen større enn selv fangstmengden for bruk over 30 fot i utvalget. De bruk en har fått med i utvalget i denne størrelsesgruppe har derfor hatt dårligere fangstresultat enn gjennomsnittlig for alle linebruk over 30 fot. Tidligere er nevnt at linebrukene i utvalget antakelig var noe større enn i massen. Driftsresultatene for alle linebruk var derfor også av denne grunn bedre i 1956 enn vist i tabell I. Utvalget for linebruk er for lite til å vise hvorledes kostnadene varierer med bruksstørrelsen. En har derfor ikke kunnet korrigere de tall en har gitt i tabell I.

For linebrukene i utvalget var prisen pr. kg inklusiv biprodukter 82,7 øre i 1956 mot 97,5 øre i 1955. Mer den pris som ble oppnådd i 1956 måtte fangstmengden pr. bruk for linebrukene vært 23.874 kg for å gi samme driftsinntekt som i 1955. Dette tilsvarer en øking i fangstmengden pr. bruk på 3.620 kg fra 1955. Økingen i fangstmengden fra 1955 til 1956 var betydelig større enn dette og line-

brukene hadde derfor større driftsinntekt og bedre driftsresultat i 1956 enn i 1955.

Kostnadene til drivstoff, agn og «diverse» var om lag de samme i de to år. Linefarkostenes årskostnader er fastsatt på samme måte som nevnt for garnfarkoster. En fant at lofotfiskets driftstid for linefarkostene utgjorde om lag 44 pst. av farkostens årlige driftstid. Altså en høyere prosent enn for garnfarkostene.

Linebrukenes redskapskostnader er i tabell I ført opp med kr. 2.000. Dette er under det halve av garnfarkostenes redskapskostnader. Anskaffelsesverdien av linebrukenes redskaper beløper seg til nærmere 2.500 kr. etter fiskernes egne angivelser.

Av tabell II går det fram at agnutgiftene for linebrukene beløp seg til 11,4 øre pr. kg. Redskapskostnadene utgjorde 8,5 øre pr. kg. Samlet tok disse to kostnadsposter 19,9 øre eller 24 pst. av kiloprisen inklusiv biprodukter.

Linefarkostenes driftsoverskudd var iflg. tabell I kr. 1.592 i gjennomsnitt pr. bruk. Redskapens driftsoverskudd utgjorde 622 kr. Pr. redskapseier ga dette en nettoredskapslott på 160 kr. Manns-lotten var 2.349 kr. En lottaker med redskap fikk etter dette gjennomsnittlig 2.509 kr. Etter det som er sagt tidligere må en regne med at driftsresultatene regnet i gjennomsnitt for alle linebruk var noe bedre enn anført ovenfor.

Juksabruk.

Størrelsen av juksafarkostene i undersøkelsen, 31,3 fot, antas å være noe for stor som uttrykk for gjennomsnittsstørrelsen av alle juksafarkostene i 1956. Av tabell V ser en at fangstmengden pr. bruk steg med størrelsen av farkosten. Juksafarkoster i størrelsen fra 40–50 fot hadde således en fangstmengde på om lag 12.300 kg mot 3.300 for farkoster under 20 fot. Likevel var fangstmengden pr. mann størst for juksabruk under 20 fot. For bruk i denne størrelsesgruppen var fangstmengden pr. mann lik fangstmengden pr. bruk, idet fisket ble drevet som «enmannsjuksa». Fangstmengden pr. mann avtok med farkoststørrelsen. Når det gjelder fangstmengden pr. sjøværtdag tiltok denne med størrelsen av farkosten.

Tabell I viser at gjennomsnittsfangstmengden for juksabrukene i utvalget var 7.716 kg i 1956. Dette er 348 kg mindre enn fangstmengden pr. bruk for farkoster i størrelsesgruppen 30–40 fot. Av tabell c fremgår det at gjennomsnittsfangstmengden for alle juksabruk i 1956 var 5.915 kg. Den størrelsesgruppe av juksafarkoster som svarer best med denne fangstmengde er juksabruk fra 20–30 fot, med en fangstmengde pr. bruk som var 846 kg mindre.

Fangstresultatet for alle juksabrukene var noe bedre i 1956 enn i 1955. Økingen utgjorde 475 kg i gjennomsnitt pr. bruk. Denne økingen var ikke tilstrekkelig til å kompensere den nedgang i prisen som fant sted fra 1955 til 1956. Prisen gikk ned fra

snittlig for alle deltakende bruk. Med de små ut-98,5 til 81,8 øre pr. kg inkl. biprodukter. Driftsinntekten for juksabrukene var derfor mindre i 1956 enn i 1955.

Driftstiden var om lag den samme i 1956 som i 1955, men det var 3—4 færre sjøværddager i 1956.

I tabell I har en også for 1956 satt redskapens part av driftsinntekten lik redskapskostnadene. Ved oppgjøret blir det ikke skilt ut egen redskaps-part, idet mannskapsparten også omfatter redskapen.

Juksafarkostenes utgifter til drivstoff viser en ikke ubetydelig oppgang fra 1955. En må her ta i betraktning at farkoststørrelsen i utvalget antakelig er for stor og at økingen i drivstoffutgiftene iallfall delvis skriver seg fra dette forhold.

Når det gjelder fastsettingen av lofotfiskets andel av juksafarkostens årskostnader har framgangs-måten vært den samme som for garn- og linefarkoster. For juksafarkostene i utvalget utgjorde driftstiden i lofotfisket 37 pst. av farkostenes år-lige driftstid.

Kostnadene til assurance, vedlikehold og avskrivning på farkosten utgjorde den største kostnads-post for juksabruk. Pr. råfisk kilo utgjorde disse kostnader samlet 19,8 øre.

For juksabruk viser tabell I at farkostens kostnader var om lag 90 kr. større enn farkostparten. Mannslotten (arbeidslotten) beløp seg til 1.243 kr.

V. *Sammenfatning.*

De totale fangstkvanta var atskillig større i 1956 enn i 1955 for alle tre bruksarter. For garnbruk fant ikke dette sted ved at fangstmengden pr. bruk gikk opp, men ved en betydelig øking i deltakelsen. Forholdet var et annet for linebruk, idet deltakelsen gikk ned for denne bruksart. Når linebrukenes totale fangstkvantum likevel gikk opp, skjedde dette ved øket fangstmengde pr. bruk. Det var en betydelig øking i deltakelsen av juksabruk fra 1955 til 1956 og også en liten øking i fangstmengden pr. bruk.

Gjennomsnittsprisen inkl. biprodukter lå vesentlig lavere i 1956 enn i 1955. Garn- og juksabruk oppnådde derfor lavere driftsinntekter i 1956 enn i 1955. For linebrukene var økingen i fangstmengden pr. bruk tilstrekkelig til å gi øket driftsinntekt til tross for prisnedgangen.

Det er betydelige forskjeller i kostnadsforholdene for disse tre bruksarter. For garnbrukene var det således redskapskostnadene som var den største kostnadsposten. For linebruk var det agnutgiftene og for juksabruk lofotfiskets andel av farkostens årskostnader.

I tabell e er gitt tall for summen av mannslott og nettoredskapslott i gjennomsnitt pr. bruk for årene 1953–1956. Det er ikke gjort fradrag for proviantutgifter, idet disse her ikke er regnet som kostnad for mannskapet.

Tabell e. Summen av mannslott og netto-redskapslott i gjennomsnitt pr. bruk i lofotfisket 1953—56¹.

År	Garnbruk	Linebruk	Juksabruk
1953.....	1.425	1.865	430
1954.....	300	1.595	535
1955.....	1.390	2.415	2.105
1956.....	1.455	2.510	1.245

¹ Det er ikke gjort fradrag for proviantutgifter.

Tabell I. Garn-, line- og juksabruk. Driftsinntekter, kostnader og driftsoverskudd m.m.

	Garn- bruk	Line- bruk	Juksa- bruk
Antall bruk i undersøkelsen (Utvalget)	56	37	86
<i>Gjennomsnittall pr. bruk :</i>			
A. Farkost og mannskap m.m.			
1. Farkostens lengde i fot	43,5	34,—	31,3
2. Antall mann (arbeidsyttere) ..	6,7	4,1	3,3
3. Antall redskapseiere.....	6,5	3,9	3,3
B. Fiskets (brukets) varighet m. m.:			
1. Antall uker ¹	9,1	11,5	9,1
2. Derav antall sjøværddager ...	35,1	48,5	30,4
3. Antall mannsukeverk.....	61,—	47,2	30,—
C. Fangstresultater:			
1. Fangstmengde i kg (sløyd fisk)	26.625	23.583	7.716
2. Fangstmengde pr. ukeverk (C 1 : B 3)	436	500	257
D. Diverse driftsresultater:			
1. Driftsinntekter (bruttofangst) i kr.	20.880	19.509	6.315

Tabell I fortsatt.

	Garn- bruk	Line- bruk	Juksa- bruk
Herav til:			
2. Farkosten (farkosteierne)	5.829	7.253	1.885
3. Redskapen (redskapseierne) . .	5.831	2.622	300
4. Arbeidet (mannskapet)	9.220	9.634	4.130
Fra disse parter går:			
5. Farkostens kostnader:			
a. Sesongkostnader:			
Drivstoff	1.095	731	541
Agn	—	2.687	—
Diverse	408	213	52
b. Andel av årskostnader:			
Assuransse	300	230	125
Vedlikehold	900	800	460
Avskrivning	1.400	1.000	800
6. Redskapens kostnader:			
Vedlikehold og avskrivning . .	4.900	2.000	300
Dette gir:			
7. Farkostens driftoverskudd (D 2 ÷ D 5)	1.726	1.592	÷ 93
8. Redskapens driftoverskudd (D 3 ÷ D 6)	931	622	0
9. Arbeidets driftoverskudd (D4)	9.220	9.634	4.130
10. Arbeidets driftoverskudd (ar- beidsinntekten) pr. mann (D 9 : A 2)	1.376	2.350	1.252
11. Arbeidets driftoverskudd pr. ukeverk (D 9 : B 3)	151	204	138
12. Mannslott (arbeidslott)	1.310	2.349	1.243
13. Netto redskapslott (D 8 : A 3)	143	160	0
14. Mannslott + netto redskaps- lott (D 12 + D 13)	1.453	2.509	1.243

¹ Regnet fra lottmannskapet gikk ombord før fisket til det gikk fra borde etter endt fiske.

Tabell II. Driftsinntekter, kostnader og driftsoverskudd regnet i øre pr. kg råfisk.

	Garn- bruk	Line- bruk	Juksa- bruk
<i>Gjennomsnittstall pr. kg råfisk i øre :</i>			
Driftsinntekter i øre pr. kg ¹	78,4	82,7	81,8
Herav til:			
Farkosten	21,9	30,8	24,4
Redskapen	21,9	11,1	3,9
Arbeidet	34,6	40,8	53,5
<i>Farkostens kostnader :</i>			
a. Sesongkostnader:			
Drivstoff	4,1	3,1	7,—
Agn	—	11,4	—
Diverse	1,5	0,9	0,7
b. Andel av årskostnader:			
Assuranse	1,1	1,—	1,6
Vedlikehold	3,4	3,4	5,9
Avskrivning	5,3	5,1	12,3
<i>Redskapens kostnader :</i>			
Vedlikehold og avskrivning	18,4	8,5	3,9
Dette gir:			
Farkostens driftsoverskudd	6,5	5,9	÷ 3,1
Redskapens driftsoverskudd	3,5	2,6	0
Arbeidets driftsoverskudd	34,6	40,8	53,5
Arbeidets driftsoverskudd pr. mann	5,2	10,—	16,2
Mannslott	4,9	10,—	16,1
Netto redskapslott	0,5	0,6	0
Mannslott + netto redskapslott..	5,4	10,6	16,1

¹ Prisen inkluderer verdien av biprodukter.

Tabell III. Garnbruk i utvalget. Spredningstabell for fangstmengden m.m. etter farkostens lengde i fot.

Farkostens lengde i fot . . .	20— 29,9	30— 39,9	40— 49,9	50— 59,9	Antall bruk
Fangstmengden i kg					
2.500—12.499 kg	4	5	1	1	11
12.500—22.499 -	—	5	3	8	16
22.500—32.499 -	—	2	8	1	11
32.500—42.499 -	—	1	3	4	8
42.500—52.499 -	—	—	3	3	6
52.500—62.499 -	—	—	2	1	3
62.500—72.499 -	—	—	—	1	1
Antall bruk	4	13	20	19	56
Gj.-sn. fangst pr. bruk i kg	5.616	16.233	33.200	31.237	26.625
Gj.-sn. antallmannpr. bruk	2,3	5,5	7,2	8,1	6,7
Gj.-sn. antall sjøværsdager pr. bruk	40,—	33,3	40,3	29,2 ¹	35,1
Fangstmengde pr. mann i kg	2.442	2.951	4.611	3.856	3.974
Fangstmengde pr. sjøværs- dag i kg	140	487	824	1.070	759
Antall nylongarn pr. bruk	22	48	67	76	62
Antall garn hamp/bomull ²	4	47	90	77	69
Antall garn pr. bruk i alt.	26	95	157	153	131
Antall garn i lenken	23	53	70	79	66
Antall nylongarn i lenken.	21	39	53	59	50

¹ Flere bruk i denne størrelsesgruppe i utvalget tok relativt sent til med lofotfisket vesentlig p.g.a. deltaking i andre fiskerier.

² Untatt for bruk i størrelsesgruppen 20—29,9 fot antas det at antallet garn av hamp/bomull ligger noe for høyt idet enkelte bruk har gitt opp total garnbeholdning av dette slag uten at alle disse har vært nyttet i lofotfisket.

Tabell IV. Linebruk i utvalget. Spredningstabell for fangstmengden
m.m. etter farkostens lengde i fot.

Farkostens lengde i fot	20— 29,9	30— 39,9	40— 49,9	Antall bruk
Fangstmengde i kg				
0— 9.999 kg	3	2	2	7
10—19.999 -	5	4	—	9
20—29.999 -	—	8	1	9
30—39.999 -	—	5	3	8
40—49.999 -	1	1	1	3
50—59.999 -	—	1	—	1
Antall bruk	9	21	7	37
Gj.-sn. fangst pr. bruk i kg	15.980	26.052	25.952	23.583
Gj.-sn. antall mann pr. bruk	2,2	4,6	5,1	4,1
Gj.-sn. antallsjøværsdager pr. bruk	46,7	50,1	45,7	48,5
Fangstmengde pr. mann i kg ...	7.264	5.663	5.089	5.752
Fangstmengde pr. sjøværsdag i kg	342	520	568	486

Tabell V. Juksabruk i utvalget. Spredningstabell for fangstmengden m. m. etter farkostens lengde i fot.

Farkostens lengde i fot	Under 19,9	20—29,9	30—39,9	40—49,9	50—59,9	Antall bruk
Fangstmengden i kg						
0— 1.999 kg	1	2	—	—	—	3
2— 3.999 -	3	16	4	1	—	24
4— 5.999 -	—	10	7	3	1	21
6— 7.999 -	1	2	4	—	1	8
8— 9.999 -	—	5	2	—	—	7
10—11.999 -	—	1	1	1	2	5
12—13.999 -	—	1	3	1	—	5
14—15.999 -	—	1	1	1	1	4
16—17.999 -	—	—	1	1	1	3
18—19.999 -	—	—	—	1	1	2
20—21.999 -	—	—	1	—	1	2
22— og over	—	—	—	1	1	2
Antall bruk	5	38	24	10	9	86
Gjennomsnittlig fangst pr. bruk i kg	3.286	5.069	8.064	12.364	15.265	7.716
Gjennomsnittlig antall mann pr. bruk	1	1,8	3,6	5,1	8,4	3,3
Gjennomsnittlig antall sjøværdsdager pr. bruk..	29,6	31,7	29,7	30,4	26,6 ¹	30,4
Fangstmengde pr. mann i kg	3.286	2.816	2.240	2.424	1.817	2.338
Fangstmengde pr. sjøværdsdag i kg	111	160	272	407	574	254

¹ 5 bruk i størrelsesgruppen 50—59,9 fot har hatt kort driftstid på juksafiske p.g.a. deltaking i annet fiske

VI. Snurpenotbruk.

Fra notfisket tok til i Lofoten i 1950 økte deltakelsen fram til 1952. Dette år deltok det 858 notbruk. Fra 1952 har deltakelsen stadig gått tilbake. Sterkest var tilbakegangen fra 1954 til 1955 da deltakelsen gikk ned med 212 bruk. Nedgangen fortsatte fra 1955 til 1956, men utgjorde da bare 43 bruk. I 1956 deltok det 515 notbruk og samlet fangstmengde for disse var 20.000 tonn. Dette er en øking i fangstkvantumet fra 1955 på 3.319 tonn. Fangstmengden i 1956 var betydelig lavere enn 6-års gjennomsnittet for perioden 1950—55 som var 31.117 tonn. Tar en omsyn til variasjonene i deltakelsen og regner med fangstmengden pr. bruk var resultatet i 1956 betydelig dårligere enn i 1950, 1951 og 1952. Fangstresultatet pr. bruk i 1956 var imidlertid bedre enn i årene 1953, 1954 og 1955. Fra 1955 til 1956 økte fangstmengden pr. bruk med om lag 9.000 kg.

Driftstiden var om lag den samme i 1956 som i 1953 og 1954, men nesten 1 uke lengre enn i 1955. Regnet etter antall sjøværsdager var forholdene gunstigere i 1956 enn i de tre foregående år. Fra 1955 til 1956 var det en øking på nærmere 2 sjøværsdager. Økingen i driftstiden fra 1955 medførte en øking i det beregnede antall mannsukeverk. Antall mannsverk gikk opp med 14,2. Dette hadde også sin årsak i en liten øking i mannskapsstyrken.

Jamført med 1955 var det en liten nedgang i antallet snurpekast. Dette kan kanskje synes noe merkelig på bakgrunn av økingen i antallet av

sjøværsgdager. Etter det utvalgformannen for lofotfisket opplyser sto imidlertid fisken djupt og nær botn og mange foretrakk derfor å vente og se om ikke fisken skulle «lette» seg i sjøen.

Det forhold at fisken sto djupt har også slått ut i et relativt stort antall bomkast. Snurpenotbrukene i utvalget hadde gjennomsnittlig 24,2 snurpekast og derav var 9,7 eller 40 pst. bomkast. I 1955 var den tilsvarende prosent om lag 24. Av tabell VIII går det fram at de minste brukene, målt etter hovedfarkostens lengde i fot, hadde relativt størst antall bomkast.

Fangstmengden pr. kast var 1.650 kg i 1956 mot 1.182 kg i 1955. Tallene for fangstmengden pr. kast med fangst var henholdsvis 2.754 kg og 1.528 kg i 1956 og 1955. Av dette går det fram at selv om det var flere bomkast i 1956 enn i 1955 så ble dette mer enn oppveid ved øking i fangstmengden pr. kast med fangst. Tabell VIII viser at fangstmengden økte med størrelsen av hovedfarkosten, men tendensen er ikke helt entydig. Bruk i den minste størrelsesgruppen, fra 40–50 fot, hadde en gjennomsnittsfangstmengde på 17.971 kg mot 45.250 kg for bruk på 70 fot eller mer.

Det var langt større spredning i fangstresultatene for notbrukene i 1956 enn i 1955. I 1955 var det ikke et eneste fangstresultat over 80.000 kg. Av 474 bruk som en har fangsttall for i 1956 hadde 63 eller om lag 13 pst. fangstmengder over 80.000 kg (se tabell XI). Men det var også relativt flere dårlige fangstresultater i 1956 enn i 1955. I 1956 hadde

således 34,2 pst. av brukene fangstresultater under 20.000 kg mot 26 pst. i 1955.

I tabell IX er notbrukene gruppert etter hovedfarkostens hjemstedsfylke. Deltakelsen var størst fra Nordland fylke med 156 bruk. Deltakelsen fra de tre nordligste fylker (Nordland, Troms og Finnmark) var tilsammen 302 bruk eller nærmere 59 pst. av alle notbruk i 1956. Etter Nordland fylke var det Møre og Romsdal som hadde flest notbruk. Deltakelsen fra dette fylke var 136 bruk.

Det var stor forskjell i gjennomsnittsfangstmengdene etter hovedfarkostens hjemstedsfylke. Hordaland med Bergen og Sogn og Fjordane hadde betydelig større gjennomsnittsfangstmengder enn de øvrige fylker. Etter disse fylker var det Møre og Romsdal som hadde størst fangstmengde pr. bruk. De tre nordligste fylker hadde de laveste fangstkanta regnet i gjennomsnitt pr. bruk. I tabell X har en stillet sammen visse relevante data for nærmere å belyse disse forskjeller i fangstresultatene. Det fremgår at hovedfarkoster fra fylker med relativt stor fangstmengde pr. bruk stort sett var noe større enn farkostene fra de øvrige fylker. Driftstiden var også noe lenger, men dette antas iallfall delvis å skyldes forskjell i reisedager til og fra fangstfeltet. Bruk fra de tre nordligste fylker hadde det laveste antall sjøværsdager, men forskjellen er ikke stor. Dette har ikke gitt seg utslag i et lavere antall snurpekast for bruk fra disse fylker når en unntar Finnmark fylke. Antall bomkast var imidlertid høyere. Fangstmengden pr. snurpekast

med fangst var størst for bruk fra fylker med relativt gode fangstresultater.

Som tidligere påpekt var fangstmengden, regnet i gjennomsnitt pr. bruk, om lag 9.000 kg større i 1956 enn i 1955. Driftsinntekten økte ikke tilsvarende, idet prisen inklusiv biprodukter gikk ned fra 95,5 øre til 75,5 øre. Økingen i driftsinntekten utgjorde 1.696 kr. Med de kostnadstall en har regnet med for notbruk, var driftsresultatet i 1956 om lag det samme som i 1955. Hovedfarkostens og hjelpefarkostens driftsoverskudd utgjorde i 1956 henholdsvis 562 og 746 kr. og redskapens driftsoverskudd var 352 kr. Mannslotten beløp seg til 965 kr.

Ved fastsettingen av årskostnadene for hoved- og hjelpefarkostene har en nyttet tall fra de farkostregnskaper som er med i direktoratets helårsundersøkelser, og hvor deltaking med not i Lofoten inngår som kombinasjon i helårsdriften. Tallene gjelder for 1955, idet dette er siste år disse foreligger for. Farkoststørrelsen i helårsundersøkelsen samsvarer godt med tallene i utvalget. En regner med at en på denne måte er kommet fram til gode anslag for kostnadene til assurance, vedlikehold og avskrivning på farkosten. Lofotfisket er blitt belastet med 15 pst. av årskostnadene. Til grunn for fastsettelsen av denne prosent har en lagt lofotfiskets prosentvise andel av samlet årlig driftstid for farkosten. I undersøkelsen for 1955 nyttet en samme grunnlag ved fastsettingen av disse kostnadene, men en hadde ikke tall fra senere år enn 1953. Grunnlaget for

fastsettingen av hjelpefarkostens årskostnader har vært sikrere i 1956 enn i 1955.

På oppgjørsskjemaet for 1956 ble det stilt spørsmål om redskapskostnadene. På dette grunnlag er en kommet fram til at kostnadene til assurance, vedlikehold og avskrivning av redskapen utgjorde 5.200 kroner. I undersøkelsen for 1955 ble redskapskostnadene satt til 5.000 kroner på grunnlag av spesielle undersøkelser av redskapskostnadene for notbruk i forbindelse med de driftsøkonomiske undersøkelsene for lofotfisket 1953 og 1954.

VII. Totalberegning for lofotfisket 1956.

De totale driftsinntekter — førstehåndsverdier — for de ulike bruksarter, er beregnet på grunnlag av totalfangstens fordeling etter bruksart og beregnede gjennomsnittspriser i utvalgene. Fra utvalgene kjenner en driftsinntektens prosentvise fordeling på farkost, redskap og arbeidet. Det er også kjent hvor stor prosent de ulike kostnader utgjør av driftsinntekten. Disse prosentsatser er nyttet i totalberegningen.

Samme fremgangsmåte ble nyttet i 1955. Resultatene av bergningene i 1955 er i tabell XII og XIII sammenstillet med tallene for 1956. I kolonnen «alle bruksarter», er gitt de totale inntekts- og kostnadstall.

Driftsinntekten for lofotfisket 1956 var iflg. disse beregninger om lag 52,1 mill. kr. eller 7,4 mill. kr. større enn i 1955. De totale kostnader utgjorde i sum for alle bruksarter 21,8 mill. kr. i 1956 mot

18,6 mill. kr. i 1955. Kostnadene gikk etter dette opp med om lag 3,2 mill. kr. Stigningen i kostnadene var iallfall for en del forårsaket av en øking i antallet deltagende bruk.

Sesongkostnadene (drivstoff, agn, diverse) utgjorde 5,9 mill. kr. for alle bruksarter eller om lag 27 pst. av alle kostnader. De totale drivstoffutgifter var 3,3 mill. kr. og agnutgiftene beløp seg til 1,8 mill. kr. Årskostnadene (assuranse, vedlikehold og avskrivning av farkosten) utgjorde 7,7 mill. kr. eller 35,3 pst. Redskapskostnadene var 8,2 mill. kr. og dette utgjør 37,7 pst. av kostnadene. Sesongkostnadene og redskapskostnadene utgjorde en noe større del av de totale kostnader i 1956 enn i 1955. Årskostnadenes andel gikk tilsvarende ned.

Farkostens og redskapens driftsoverskudd utgjorde tilsammen for alle bruksarter 4,3 mill. kr. Av en total driftsinntekt på 52,1 mill. kr. utgjør dette 8,3 pst. Den tilsvarende prosent i 1955 var 7,6. Arbeidsandelen utgjorde 25,9 mill. kr. eller 49,7 pst. av den totale driftsinntekten.

I tabell XIII er det gitt tall for arbeidsinntekten pr. mann. Tabellen viser at arbeidsinntekten pr. mann var størst for linebrukene i 1955 og 1956. Det fremgår også at arbeidsinntekten pr. mann på linebruk var mer enn det doble av arbeidsinntekten for garnbruk i 1956. Juksabruk ga også større arbeidsinntekt pr. mann enn garnbruk i 1955 og 1956. Notbrukene hadde betydelig kortere driftstid enn de øvrige bruksarter og ga også lavest arbeidsinntekt. Det fremgår ellers at arbeidsinntekten for notbruk var om lag den samme i 1955 og 1956.

Tabell VI. Snurpenotbruk. Driftsinntekter, kostnader og driftsoverskudd m.m.

		I øre pr. råfisk kg
Antall bruk i undersøkelsen	282	
<i>Gjennomsnittstall pr. bruk :</i>		
A. Farkoster og mannskap:		
1. Hovedfarkostens lengde i fot	61,8	
2. Hjelpfarkostens lengde i fot	47,6	
3. Antall mann (arbeidsyttere)	14,4	
B. Fiskets (brukets) varighet m.m.:		
1. Antall uker ¹	5,—	
2. Derav antall sjøvarsdager	17,8	
3. Antall mannsukeverk	72,—	
C. Fangstresultater m.m.:		
1. Fangstmengde i kg (sløyd fisk) ...	39.931	
2. Fangstmengde pr. ukeverk (C1 : B3)	555	
3. Antall snurpekast	24,2	
4. Derav antall bomkast	9,7	
5. Fangstmengde pr. kast (C1 : C3) .	1.650	
D. Diverse driftsresultater:		
1. Driftsinntekter (bruttofangst)	30.158	75,5
<i>Herav til :</i>		
2. Hovedfarkosten (hovedfarkosteierne)	6.354	15,9
3. Hjelpfarkosten (hjelpfark.eierne)	3.518	8,8
4. Redskaper (redskapseierne)	5.552	13,9
5. Arbeidet (mannskapet)	14.734	36,9
<i>Fra disse parter går:</i>		
6. Hovedfarkostens kostnader:		
a. Sæsongkostnader:		
Drivstoff	1.532	3,8
Diverse	660	1,7

Tabell VI fortsatt.

		I øre pr. råfisk kg
b. Andel av årskostnader:		
Assuranse	550	1,4
Vedlikehold	1.300	3,3
Avskrivning	1.750	4,4
7. Hjelpefarkostens kostnader:		
a. Sesongkostnader:		
Drivstoff	1.022	2,6
b. Andel av årskostnader:		
Assuranse	300	0,8
Vedlikehold	600	1,5
Avskrivning	850	2,1
8. Redskapens kostnader:		
Assuranse, vedlikehold og avskrivning	5.200	13,—
Dette gir:		
9. Hovedfarkostens driftsoverskudd (D 2 ÷ D 6)	562	1,3
10. Hjelpefarkostens driftsoverskudd (D 3 ÷ D 7)	746	1,8
11. Redskapens driftsoverskudd (D 4 ÷ D 8)	352	0,9
12. Arbeidets driftsoverskudd D 5.	14.734	36,9
13. Arbeidets driftsoverskudd (arbeidsinntekten) pr. mann (D 12 : A 3)	1.023	2,6
14. Arbeidets driftsoverskudd pr. uke-ukeverk (D 12 : B 3)	205	—
15. Mannslott (arbeidslott)	965	2,4

¹ Regnet fra lottmannskapet gikk ombord før fisket til det gikk fra borde etter endt fiske.

Tabell VII. Notbruk i utvalget. Spredningstabell for fangstmengden og arbeidsinntekt pr. mann etter hovedfarkostens lengde i fot.

Hovedfarkostens lengde i fot .. Fangstmengde i kg	40—44,9	45—49,9	50—54,9	55—59,9	60—64,9	65—69,9	70og over ¹	Sum	Prosent
0— 19.999	1	7	15	16	29	14	13	95	33,7
20— 39.999	—	5	11	15	20	17	7	75	26,6
40— 59.999	—	—	3	5	12	16	11	47	16,7
60— 79.999	—	—	1	3	8	13	4	29	10,3
80— 99.999	—	—	1	5	1	7	4	18	6,4
100—119.999	—	—	—	3	3	2	2	10	3,5
120—139.999	—	—	—	2	—	—	2	4	1,4
140—159.999	—	—	—	—	1	1	—	2	0,7
160— og over	—	—	—	1	—	1	—	2	0,7
Antall bruk	1	12	31	50	74	71	43	282	100,—
Prosent	0,4	4,3	11,—	17,7	26,2	25,2	15,2	100,—	
Arbeidsinntekt pr. mann i kr.	556		712	1.190	872	1.222	1.070	1.023	

¹ 3 farkoster er over 75 fot lange.

Tabell VIII. Notbruk i utvalget. Gj.sn. fangstmengde pr. bruk regnet pr. tidsenhet, pr. mann og pr. snurpekast etter hovedfarkostens lengde i fot.

Hovedfarkostens lengde i fot	40—49,9	50—54,9	55—59,9	60—64,9	65—69,9	70 og over	Alle
Gjennomsnittsfangstmengde pr. bruk i kg	17.971	25.576	44.419	34.938	49.043	45.250	39.931
Fangstmengde pr. døgn	626	812	1.220	998	1.347	1.319	1.141
Fangstmengde pr. sjøværsdag	1.214	1.569	2.350	1.963	2.665	2.601	2.243
Fangstmengde pr. mannsukeverk	372	418	591	481	643	604	555
Fangstmengde pr. mann	1.485	1.881	3.063	2.426	3.336	2.977	2.773
Fangstmengde pr. mann pr. døgn	52	60	84	69	92	87	79
Fangstmengde pr. snurpekast	806	1.093	1.695	1.456	2.035	1.909	1.650
Fangstmengde pr. snurpekast m/fangst	1.605	1.909	2.847	2.532	3.065	3.232	2.754
Antall døgn	28,7	31,5	36,4	35,—	36,4	34,3	35,—
Antall sjøværsdager	14,8	16,3	18,9	17,8	18,4	17,4	17,8
Antall ukeverk	48,3	61,2	75,2	72,6	76,3	74,9	72,—
Antall mann	12,1	13,6	14,5	14,4	14,7	15,2	14,4
Antall snurpekast	22,3	23,4	26,2	24,—	24,1	23,7	24,2
Antall snurpekast med fangst	11,2	13,4	15,6	13,8	16,—	14,—	14,5
Bomkast i % av antall snurpekast	49,8	42,7	40,5	42,5	33,6	40,9	40,1

Tabell IX. Notfangstene 1956 fordelt fylkesvis.

Fylke	Antall notlag m/fangstopp- gaver	Fangstkvantum for disse i kg	Alle notlag	Delvis beregnet ¹ fangstkvantum i kg	Gjennomsnitts- fangst pr. bruk i kg
Finnmark	42	1 199.774	50	1 349.484	26.990
Troms	90	2 754.698	96	2 874.724	29.945
Nordland	139	5 554.548	156	5 993.353	38.419
Nord-Trøndelag	5	214.100	5	214.100	42.820
Sør-Trøndelag	57	2 264.503	57	2 264.503	39.728
Møre og Romsdal	126	5 891.831	136	6 195.123	45.552
Sogn og Fjordane	6	473.484	6	473.484	78.914
Hordaland m/ Bergen	9	668.139	9	668.139	74.238
Sum	474	19 021.077	515	20 032.910	38.899

¹ For de bruk en mangler fangsttall for har en ved beregningen av fangstkvantumet tatt omsyn til at gjennomsnittsfangst-
mengden viste en synkende tendens jo flere bruk en fikk fangsttall for.

Tabell X. Gjennomsnittsfangstmengde, fiskets varighet, antall snurpekast og hovedfarkostens lengde etter hovedfarkostens hjemstedsfylke.

Fylker	Gj.-sn. fangst- mengde pr. bruk	Fiskets varighet ¹		Antall snurpekast ¹	Antall bomkast ¹	5 i % ¹ av 4	Hovedfar- kostens lengde målt i fot
		Antall uker	Antall sjø- værsdager				
	1	2	3	4	5	6	7
Finnmark	26.990	4,9	15,9	20,3	10,6	52,2	58,—
Troms	29.945	4,7	17,1	25,9	11,4	44,—	59,—
Nordland	38.419	4,7	17,7	25,5	9,—	35,3	57,3
Nord-Trøndelag ²	42.820	—	—	—	—	—	55,8
Sør-Trøndelag	39.728	5,3	18,5	22,2	10,3	46,4	61,5
Møre og Romsdal	45.552	5,3	18,4	23,9	8,7	36,4	64,8
Sogn og Fjordane	78.914	5,7	19,4	24,3	6,3	25,9	62,2
Hordaland m/ Bergen	74.238	6,1	20,3	24,8	8,8	35,5	64,8

¹ Tallene for fiskets varighet, antall snurpekast og antall bomkast er utvalgets tall for disse størrelser i de ulike fylker. Tallene for gjennomsnittsfangstmengdene og hovedfarkostens lengde i fot refererer seg derimot til alle deltakende notbruk.

² I utvalget er det med bare 3 bruk fra Nord-Trøndelag fylke. En har derfor ikke gitt tall for dette fylke.

Tabell XI. Fangstenes størrelse for smurpenotbruk i 1956 iflg. innsendte oppgaver.

Fangstmengde	Antall bruk	Prosent
0— 9.999 kg	80	16,9
10— 19.999 -	82	17,3
20— 29.999 -	73	15,4
30— 39.999 -	45	9,5
40— 49.999 -	47	9,9
50— 59.999 -	31	6,5
60— 69.999 -	30	6,3
70— 79.999 -	23	4,9
80— 89.999 -	21	4,4
90— 99.999 -	11	2,3
100—109.999 -	6	1,3
110—119.999 -	10	2,1
120—129.999 -	4	0,8
130—139.999 -	3	0,6
140—149.999 -	2	0,4
150—159.999 -	2	0,4
160—169.999 -	2	0,4
170— og over	2	0,4
Oppgave mangler	41	—
Sum	515	100,—

Tabell XII. Totalberegning for lofotfisket.

Bruksarter	Garnbruk		Linebruk		Juksabruk		Notbruk		Alle bruksarter		
	1955	1956	1955	1956	1955	1956	1955	1956	1955	1956	
Mengde råfisk i tonn	11.962	21.696	12.112	15.417	5.609	8.808	16.681	20.000	46.364	65.921	
Gj.-sn. pris pr. kg råfisk i øre ¹	95,4	78,4	97,5	82,7	98,5	81,8	95,5	75,5	96,4	79,—	
Driftsinntekter i 1.000 kr.	11.412	17.010	11.809	12.750	5.525	7.205	15.930	15.100	44.676	52.065	
<i>Herav tilfalt:</i>											
Farkosten	—	3.195	4.749	4.487	4.740	1.459	2.151	4.938	4.942	14.079	16.582
Redskapen	—	3.287	4.751	1.464	1.714	99	342	3.075	2.780	7.925	9.587
Arbeidet	—	4.930	7.510	5.858	6.296	3.967	4.712	7.917	7.378	22.672	25.896
<i>Sesongkostnader:</i>											
Drivstoff	—	605	891	425	478	365	617	1.146	1.279	2.541	3.265
Agn	—	—	—	1.630	1.756	—	—	—	—	1.630	1.756
Diverse	—	91	332	154	139	39	59	271	331	555	861
<i>Andel av årskostnader:</i>											
Assuranse	—	262	245	154	150	160	143	430	426	1.006	964
Vedlikehold	—	879	733	531	523	541	525	924	951	2.875	2.732
Avskrivning	—	822	1.140	567	654	564	913	1.450	1.302	3.403	4.009
<i>Redskapens kostnader:</i>											
Assuranse, vedlikehold og avskrivning	—	2.568	3.992	1.122	1.307	99	342	2.803	2.603	6.592	8.244
Sum kostnader	—	5.227	7.333	4.583	5.007	1.768	2.599	7.024	6.892	18.602	21.831

¹ Gjennomsnittsprisen inkluderer verdien av biprodukter. Prisene er beregnet på grunnlag av utvalgene.

Tabell XIII. Driftsinntekter, kostnader og driftoverskudd for lofotfisket.

	Garnbruk		Linebruk		Juksabruk		Notbruk		Alle bruksarter	
	1955	1956	1955	1956	1955	1956	1955	1956	1955	1956
Driftsinntekter i 1.000 kr.	11.412	17.010	11.809	12.750	5.525	7.205	15.930	15.100	44.676	52.065
Sum kostnader —	5.227	7.333	4.583	5.007	1.768	2.599	7.024	6.892	18.602	21.831
Driftoverskudd —	6.185	9.677	7.226	7.743	3.757	4.606	8.906	8.208	26.074	30.234
<i>Som fordeler seg slik :</i>										
Til farkosten —	536	1.408	1.026	1.040	÷ 210	÷ 106	717	653	2.069	2.995
Til redskapen —	719	759	342	407	—	—	272	177	1.333	1.343
Til arbeidet —	4.930	7.510	5.858	6.296	3.967	4.712	7.917	7.378	22.672	25.896
Antall mann	3.833	6.113	2.331	2.139	2.560	3.570	7.857	7.416	16.581	19.238
Arbeidsinntekt pr. mann i kr.	1.286	1.229	2.513	2.943	1.550	1.320	1.008	995	1.367	1.346